

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cibus Electvs Sive Instrvctiones Sanctae De vita sanctè
traducenda& inter pios sanctósque affectus concludenda**

Elffen, Nicolas

Coloniae, 1667

Instructio VI. De abolenda obligatione pœnarum in purgatorio
sustinendarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55232)

morum, & in uno crine collitum. Cant. 4. v. 2.
modestè videlicet & decenter composito.
Qualis igitur est aulicus dum Regi astat, ta-
lis tu esse enitere coram oculis DEI & An-
gelorum. Imò quales esse solent ipsimet
Principes, qui oris specie, & morum Maje-
state plerumque inter aulicos suos eminent,
talis tu esse & morum compositione vere-
cundiâque inter domesticos tuos excelle-
re stude: Dico quod est ampliùs: Ipsos
Angelos moribus tuis exprime, & in terris
vive sicut terrestris quidam Angelus, ut di-
cere possis cum Paulo: *Nostra autem con-
versatio in Cœlis est.* Angelicam conversatio-
nem tenere conentur, inquit S. Laurentius Ju-
stinianus, *quotquot cœlesti Domino gratissimum
desiderant exhibere famulatum.*

INSTRUCTIO SEXTA.

*De abolenda obligatione pœnarum in Pur-
gatorio sustinendarum.*

ECce tibi ultimum eumque sublimissi-
mum puritatis perfectæ gradum, ut des
videlicet operam, quò pro peccatis præteri-
tis ac præsentibus ita plene satisfacias, ne
post mortem purgatorij carcere detineri co-
garis, sed omnino purus & integer, ad DEI
conspectum admittare ocyùs. Res enim-
verò ardua, & difficilis. fateor, sed cave ani-
mum despondeas, monitisque, quæ suggero,
obtempera, ac tum quod optas, obtine-
bis.

Tene,

Tenero ac præcipuo quodam amore complectere Virginem Deiparam, ejusque gloriam apud omnes propagare stude. Nam si ipsa patrocinio suo (uti certæ historiæ testantur) homines etiam impios & in peccato mortali defunctos, propter obsequia exigua constanter ab illis adhuc viventibus, sibi exhibita ab inferni pœnis liberavit, quidni & peculiarem Patronam ipsa agat hominum justorum, illorum, inquam, qui impensè eam, dum viverent amârunt & honorârunt? quidni & illis à Filio condonationem purgatorii vel ex toto, vel saltem aliquâ ex parte impetret? certè pollicetur ipsa: *Qui elu- cidant me, vitam æternam habebunt.*

Esto singularis patronus & adjutor animarum in purgatorio jam detentarum, pro illis lucrare indulgentias, quascunque lucrari poteris. Pro illis offer satisfactiones omnium tuorum operum. quâ enim mensurâ mensus fueris, remetietur tibi, & quas liberasti animas, ex beneficium à te acceptum memori mente servabunt, & Deum pro te rogare non desinent, usque dum evincant, ut tu mortuus vel nullum vel certè levissimum purgatorium experiaris.

Pœnitentias à Confessario tibi impositas, etiam graves, æquo animo suscipe, & primâ occasione cum insigni mentis fervore expleto. Sæpenumero elice dolorem internum de admissis peccatis, & eadem pœnis voluntariis

sarijs v. g. jejunijs, humi cubationibus &c.
expiare stude.

Uttere frequenter Sacramentis Pœnitentiæ & Eucharistiæ, præsertim quando cum usu Sacramentorum conjunctæ sunt indulgentiæ plenariæ.

Omnes cruces siue internas siue externas tolera invicto animi robore : hæc enim tolerantia, est quoddam quasi Martyrium, quod animam morientis restâ facit evolare ad cœlum.

Opera bona fac multa, in iisque egregium mentis fervorem & conatum adhibe, & intentione actuali ad finem supernaturalem majoris divinæ gloriæ semper eadem referto. Ante omnia autem stude operibus charitatis : Eleemosynas, si potes, elargire liberaliter : *eleemosyna enim, ut dixit Angelus Raphaël Tobiz, purgat peccata, & facit invenire misericordiam & vitam æternam Tob. 12. v. 9* usque adeo ut S. Thomas cum alijs doceat : *Eleemosynam plus esse satisfactoriam pro peccatis, quam jejunium & orationem. in 4. d. 19. a. 2. q. 2.* Inardesce insigni animarum Zelo, & studio convertendi peccatores. *Quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore via sua, salvabit animam ejus à morte, & operiet multitudinem peccatorum: Iacob 5. v. 20.* Denique inimicis tuis ignosce ex animo, dimitte debitoribus tuis, ut quæ peccando contraxisti debita, tibi dimittantur à Deo. Nam
veris.

verissimum est, quod D. Chrysoſtomus ſcribit : Cogitemus ergo, cum iniuſiè aliquid patimur, quia ſcilicet pro illatis injuriis nobis, remiſſionem accipimus omnium peccatorum, aut ſi in nobis tanta delicta non fuerint, clarioribus honoremur coronis. S. Chryſoſt. hom. 9. in Matth.

PARS TERTIA. FAC BONVM

De ſolidis virtutibus, quas ſectari debet perfectionis amans.

INSTRUCIO PRIMA.

Quæ ſit indoles, & quæ actiones humilitatis perfecta?

§. I. Quales cogitationes debeant eſſe in intellectu veri humilis?

Quoniam humilitas eſt virtus, uti rectè docet S. Laurentius Juſtinianus, quæ homo veriſſimâ ſui cognitione ſibi iſi vileſcit, hinc in intellectu tuo, ſi vis eſſe verè humilis debet eſſe continua cognitio tui non eſſe, & in voluntate continuum gaudium in omnibus illis rebus, quæ poſſent inducere ad tui contemptum, uti ad Magdalenam de Pazzis in quodam raptu, S. P. Ignatius loquebatur: Agnoſce
te